

Effe bijkletsen met: Jolanda Spapens

Het is maandagavond 22 maart dat we na een mooie lentedag effe wat gezellig bijkletsen met Jolanda Spapens. De andere nieuwkomers in het bestuur van de v.v.Gilze Martin Oerlemans en Rob Verhoef gingen haar voor in de vorige edities van De Voorzet. Direct bij binnenkomst. "Ge lust zeker wel een bakje koffie met iets lekkers erbij. Ge bent tenslotte bij unne bakker op bezoek". Zo ontving Jolanda de vliegende reporter van De Voorzet. De toon was gezet. Een gastvrije en gemoedelijke ontvangst viel hem ten deel. Om in voetbaltermen te beginnen. De aftrap! Wie is Jolanda Spapens? "Er zullen nogal wat Voorzetlezers zijn die mij kennen als trouwe supportster van Gilze 1. Maar natuurlijk de vereniging is breder. Ik ben Tilburgse van geboorte. Ge kunt dè wel horen zeker. Dè schende toch altij op de één of andere manier te verroyen. Toen ik 12 jaar was verhuisden we naar Goirle. Daar leerde ik mijnen Ad kennen waarmee ik in augustus van dit jaar 25 jaar getrouwd ben. Ge zou er toch zo een standbeeld voor oprichten. Voor mij dan hè. Is een gekheidje hoor. We hebben samen 2 dochters Marieke en Linda. Zij hebben beiden een bij de v.v.Gilze voetballende vriend Marvin en Niels. Ad leerde ik kennen bij De Wildakker een disco in Goirle. Van beroep was ik boekhoudassistente bij de NCB aan de Spoorlaan te Tilburg. De onlangs afgezette burgemeester van Maastricht, Gert Leers was daar nog ooit mijn collega." Waarmee Jolanda het figuurlijke balleke aan het rollen heeft gebracht. Waar het balleke letterlijk rolde was gisteren bij Bavel 1- Gilze 1. Was Jolanda daar ook een van de toeschouwers? "Jazeker, en ik was nog eens stik zenuwachtig ook. Vooral toen ik hoorde dat Raamsdonk met de rust op voorsprong stond tegen Boeimeer en Gilze met 1-0 achter. Toen kreeg ik dat bekende bange gevoel. Oh, as dè mar goed goa. Maar met onze topspitsen Maarten en Rudy blijf je toch altijd hoop houden. Het hele team knokte er voor en door prima keeperswerk van Ralf stapten de mannen met 1-4 winst van het veld". Zo beschrijft ze deze spannende wedstrijd. Zij vervolgt: "De belangstelling voor voetbal heb ik min of meer van thuis meegekregen. Vooral van mijn moeders kant hadden we nogal al wat voetbalfanaten in de familie. Zij waren lid van of SARTO of LONGA. Een oom van mij speelde in het grijze verleden voor NEC in de eredivisie daar ben je dan natuurlijk ook een beetje fan van. Maar het allermeeste was ik natuurlijk fan van mijnen Ad en het team, FC Rimboe waarin hij speelde. De naam zegt het eigenlijk al. Inderdaad wild voetbal. In onze verkeringstijd gingen we regelmatig saampjes naar Willem II kijken. Zo beleef ik tot op de dag van vandaag veel plezier aan het naar voetbal kijken. Nu gaat alle aandacht uit naar de v.v.Gilze waar een prettige sfeer heerst. Ik ontmoet daar hartelijke en gemoedelijke mensen en dat is om het maar eens mooi te zeggen hartverwarmend". Is Jolanda haar ervaring. Vanaf de algemene leden en jaar vergadering in oktober is Jolanda bestuurslid en heeft de niet geringe verantwoordelijkheid om op de centen te passen. Zij wordt hierbij ondersteund door Michel van Hoek en Cees Kock. Een voor de hand liggende vraag. Hoe is Jolanda bestuurslid geworden. Is ze er in geluid, eigen vrije wil of een nog andere reden? Jolanda: Nee hoor, ik laat me nergens zomaar inluizen. Het is geheel vrije wil.

Ik voel me zoals gezegd 'thuis' bij de v.v.Gilze. Onze dochters zijn wat minder vaak thuis. Mijn lieve man, onzen Ad moet bijna dagelijks al om 18.30 uur het mandje in. Voor hem begint de werkdag al om 01.00 uur. Dat betekent dat ik vaak veel en lange avonden alleen thuis ben. Toen er bestuursfuncties vacant kwamen zei Ad: "Jolanda dat lijkt me nou net iets voor jou". Na het afwegen van e.e.a ben ik tot dit besluit gekomen. Dit betekent dat mijn betrokkenheid bij de v.v.Gilze weer wat werd vergroot en een aantal avonden een andere invulling gaan krijgen. Om naast sponsoring ook op deze manier iets voor de v.v.Gilze

te kunnen betekenen geeft mij een goed gevoel “. Aldus Jolanda. Even over een andere boeg. Er is in het leven gelukkig meer als voetbal. Wat heeft Jolanda bijvoorbeeld met muziek? “Dat zal ik je zeggen. Ik ben een Elvis Presley fan pur sang Een grote wens is om ooit naar Graceland, zijn woonhuis in Memphis, te gaan. Zijn romantische stemgeluid brengt een fantastische sfeer teweeg. Ik heb nog een blauwe maandag piano gespeeld. Ik kreeg les van Dany Pals. Ad die het allemaal aanhoorde en aanzag floot de hele dag en tot vervelens toe het deuntje dat ik maar niet onder de knie kon krijgen. Als de pianostemmer er weer eens aan te pas moest komen zag je Ad steeds nerveuzer worden. Hou op, hou op, zag je hem denken. Hij zou zo het huis willen uitvluchten. Je zult wel begrijpen dat het van een echte ‘doorbraak’ nooit zal komen”. Aldus een realistische Jolanda. Wat is er mooier dan een blij mens? Wat maakt Jolanda blij? “ Jee, wat een vraag zeg. Nou uh, als het goed gaat met de kinderen. Van een overwinning van de v.v.Gilze. Maar waar ik echt blij van word. Als mijnen Ad die vier kleine woordjes zegt. ‘Ik hou van jou’. Of ik me om die reden ook vaak blij kan voelen laat ik hier maar even in het midden. Maar daar word ge echt blij van”. Zo verzekert ons Jolanda. Zoals ieder van ons zal ook Jolanda zich leuke en minder leuke voorvallen herinneren? Jolanda: “Jazeker, ook ik ga wel eens in de fout. Bij de Audax heb ik me een keer heel ellendig gevoeld. Zowel letterlijk als figuurlijk. Ik moest daar een krat met gebak afgeven. Kort bij de ingang waren daar toen betonnen verhogingen aangebracht. Doordat ik die over het hoofd zag, maakte ik daar een flinke schuivert. Het gebak vloog alle kanten uit en tot overmaat van ramp ik daar over heen. Het ergste was dat ik me gruwelijk zeer had gedaan en met de nodige blessures huiswaarts moest keren. Nee, zoiets kun je maar beter op een film zien. Met meer plezier kijk ik terug op het volgende voorval. William Akkermans was op een zaterdagochtend bij Ad geweest voor de verlenging van onze sponsorovereenkomst. Op dat moment was duidelijk dat Auto Food zou stoppen als sponsor. Ad had toegezegd om de overeenkomst weer met 4 jaar te verlengen. William had gereageerd met: “Goh, ik zou willen dat het overal zo gemakkelijk ging”. “Ad vertelde mij over de overeenkomst met William. Het bracht ons op het idee om de vaste plaatsen die we ieder jaar bij Willem Π hadden, en een aardige duid kosten, op te zeggen en ten goede te laten komen aan de v.v.Gilze en zodoende ook het hoofdsponsorschap op ons te nemen. We waren het daar snel over eens. Ik zou William wel inlichten. Toen hij op zaterdagmiddag nietsvermoedend het jeugdvoetbal aan het volgen was, belde ik hem met de mededeling. William de overeenkomst die vanmorgen met Ad is afgesproken gaat niet door. We doen het niet. Het werd angstig stil aan de andere kant van de lijn. Zo stil dat ik het zwijgen maar snel doorbrak. Nadat ik hem het nieuwe voorstel duidelijk had gemaakt was de opluchting groot. Hij vertelde me later dat hij bij het horen van ‘het gaat niet door’ het gevoel had ter plekke door de grond te zakken. Van een beetje stangen, daar houd ik dus ook wel van”. Zo zegt Jolanda lachend. We breien er een eind aan. Jolanda jouw prognose voor de wedstrijd van het jaar Gilze1 – Raamsdonk1 ? “Eigenlijk zou je dat aan Ad moeten vragen. Zijn voorspellingen komen vaak uit. Nou, laten we zeggen 2-1 voor Gilze”. Zegt ze hoopvol. In de hoop dat haar vooruitziende blik bewaarheidt word. We bedanken Jolanda voor haar openhartigheid tijdens ons bijkletspraatje. Verder wensen we haar een fijne bestuurstijd toe.

April 2010 / Red Jos van Dongen